

Theo Lời Kể Của Cư Sĩ Trần Bích Châu

Đệ tử Trần Bích Châu là tình nguyện viên thỉnh thoảng hay phụ giúp bên cạnh cư sĩ Lý - thị giả của sư phụ thượng nhân. Nhờ đó, đệ tử được tiếp xúc với sư phụ thượng nhân, đồng thời nhìn thấy được nhiều điều đáng kính, đáng ngưỡng mộ và xúc động.

Có một lần ở Sri Lanka, lúc đó sư phụ thượng nhân phải ra ngoài để đi thuyết giảng trong một buổi hoàng pháp quy mô lớn. Bởi vì lịch trình sau đó rất dày đặc, nên trong ngày hôm ấy, sư phụ thượng nhân không có cơ hội dùng bữa. Do đó, trước lúc xuất phát, các đệ tử đã chuẩn bị một chén điểm tâm để sư phụ thượng nhân tạm lót dạ một chút. Đúng lúc ấy, có một vị pháp sư từ phương xa đến thăm, sư phụ thượng nhân rất từ bi, lập tức sắp xếp gặp mặt. Các đệ tử đành phải dọn chén điểm tâm xuống, nhưng trong lòng lại cảm thấy rất xót xa. Sư phụ không nỡ để khách đến thăm phải đợi thêm vài phút, thà rằng chính mình nhịn đói, cho đến ngày hôm sau.

Lại có lần ở Singapore, cư sĩ Lý bảo đệ tử giúp đỡ, sắp xếp lại những phong bao lì xì do các đệ tử cúng dường cho sư phụ thượng nhân. Tại bởi sư phụ thượng nhân trước giờ đều không mở bao lì xì ra xem, mà trực tiếp để chúng chung một chỗ. Cũng bởi vì bao lì xì của ngài đều đem đi quyên tặng cho Cư Sĩ Lâm. Khi đó các đệ tử cũng sắp xếp rất nhiều biên nhận do Cư Sĩ Lâm cấp, vô tình liếc nhìn một cái, quả thật là một số tiền rất lớn! Sư phụ thượng nhân không hề mang số lì xì nhận được ở Singapore đi, mà đem toàn bộ quyên tặng cho Cư Sĩ Lâm, điều này khiến các đệ tử vô cùng kính phục và cảm động! Một lần khác ở Sri Lanka, số tiền mà đại chúng cúng dường cho sư phụ thượng nhân cực kỳ lớn, sư phụ đã đem toàn bộ số tiền khổng lồ này quyên tặng cho pháp sư Chandima, để dùng vào việc thành lập Đại học Phật giáo quốc tế.

Sư phụ thượng nhân đã lớn tuổi như vậy, ngài vẫn đi khắp nơi trên thế giới để tham dự những sự kiện trọng đại như các hội nghị của Liên Hợp Quốc. Ngài không quản ngại khó nhọc, quanh năm bốn ba đường dài. Vừa xuống máy bay, liền bị sắp xếp đi gặp tổng thống, gặp đại sứ. Sư phụ thượng nhân ngày nào cũng đều lao lực như thế, đôi khi chúng tôi lo lắng nếu ngài ngồi quá lâu, máu huyết ở chân sẽ không lưu thông; nhưng mỗi lần ngài đều phải chịu đựng sự vất vả như thế, ngài cũng chưa bao giờ đề cập với người khác về sự vất vả của mình. Vì lịch trình dày đặc, nên thời gian ngủ của ngài cũng rất ít.

Nhiều vị đại đức, đồng tu và khách viếng thăm đều thích đến bái kiến sư phụ thượng nhân, đàm đạo với sư phụ, và còn thỉnh cầu được chụp ảnh lưu niệm chung với sư phụ thượng nhân, sau đó lại có vị đại đức muốn chụp ảnh riêng với sư phụ. Thật ra chúng tôi thấy rõ, sau khi sư phụ thượng nhân tiếp đón một loạt khách đến thăm, ngài ngồi lâu như thế, nói nhiều như vậy, chúng tôi cảm nhận được sư phụ thượng nhân chắc hẳn đã rất mệt, nhưng ngài vô cùng từ bi, ai đến cũng không từ chối.

Tổ biên tập “thân giáo của hòa thượng Tịnh Không”